

Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

► **B** **DYREKTYWA 2001/77/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY**

z dnia 27 września 2001 r.

w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych

(Dz.U. L 283 z 27.10.2001, str. 33)

zmienione przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
► A1	Akt dotyczący warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w Traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej	L 236	33	23.9.2003

DYREKTYWA 2001/77/WE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

z dnia 27 września 2001 r.

w sprawie wspierania produkcji na rynku wewnętrznym energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 175 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽³⁾,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽⁴⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Obecnie we Wspólnocie potencjał eksploatacyjny odnawialnych źródeł energii nie jest w pełni wykorzystany. Wspólnota uznaje potrzebę wspierania odnawialnych źródeł energii elektrycznej za sprawę priorytetową, zwłaszcza że jej wykorzystanie niesie za sobą pozytywny wpływ na ochronę środowiska i przyczynia się do trwałego rozwoju. Ponadto może tworzyć lokalne zatrudnienie i pozytywnie wpływać na spójność społeczną, a także przyczyniać się do zabezpieczenia dostaw i umożliwić przyspieszenie realizacji celów Kyoto. Dlatego też niezbędne jest zapewnienie lepszego wykorzystania tego potencjału w ramach wewnętrznego rynku energii elektrycznej.
- (2) Wspieranie produkcji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii jest dla Wspólnoty sprawą wysoce priorytetową, co znajduje odzwierciedlenie w treści białej księgi w sprawie odnawialnych źródeł energii (zwanej dalej białą księgą), uzasadniającej to potrzebą lepszego zabezpieczenia i zróżnicowania dostaw energii, ochrony środowiska i zwiększenia społecznej i ekonomicznej spójności. Sprawę tę poparły Rada w rezolucji z dnia 8 czerwca 1998 r. w sprawie odnawialnych źródeł energii ⁽⁵⁾ oraz Parlament Europejski w uchwale w sprawie białej księgi ⁽⁶⁾.
- (3) Zwiększenie wykorzystania energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii stanowi ważny element pakietu środków zaradczych, niezbędnych w celu wdrożenia postanowień Protokołu z Kyoto do Konwencji ramowej Narodów Zjednoczonych o zmianach klimatycznych, a także wszelkich pakietów wytycznych mających znaczenie dla wywiązania się z przyszłych zobowiązań.
- (4) Rada w swoich wnioskach z dnia 11 maja 1999 r. i Parlament Europejski w swojej rezolucji z dnia 17 czerwca 1998 r. w sprawie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii ⁽⁷⁾ zwróciły się do Komisji o przedłożenie Wspólnocie konkretnej propozycji, nakreślającej ramowe wytyczne w sprawie dostępu energii elektrycznej produkowanej z odnawialnych źródeł energii do rynku wewnętrznego. Ponadto Parlament Europejski w rezolucji z dnia 30 marca 2000 r. w sprawie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii i organizacji wewnętrznego rynku

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 E z 31.10.2000, str. 320 i Dz.U. C 154 E z 29.5.2001, str. 89.

⁽²⁾ Dz.U. C 367 z 20.12.2000, str. 5.

⁽³⁾ Dz.U. C 22 z 24.1.2001, str. 27.

⁽⁴⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 16 listopada 2000 r. (Dz.U. C 223 z 8.8.2001, str. 294), wspólne stanowisko Rady z dnia 23 marca 2001 r. (Dz.U. C 142 z 15.5.2001, str. 5) oraz decyzja Parlamentu Europejskiego z dnia 4 lipca 2001 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).
Decyzja Rady z dnia 7 września 2001 r.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 198 z 24.6.1998, str. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 210 z 6.7.1998, str. 215.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 210 z 6.7.1998, str. 143.

▼B

energii elektrycznej ⁽¹⁾ podkreślił wagę wiążących i ambitnych celów w zakresie wykorzystania odnawialnych źródeł energii dla poprawy wyników i osiągnięcia celów Wspólnoty.

- (5) Dla zapewnienia wzmożonej penetracji rynku przez wytwarzanie energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii w średnim okresie czasu należy zobowiązać wszystkie Państwa Członkowskie do wytyczenia krajowych celów indykatorywnych w zakresie zużycia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii.
- (6) Wspomniane wyżej krajowe cele indykatorywne powinny być zgodne z wszelkimi zobowiązaniami krajowymi, przyjętymi przez Wspólnotę w ramach Protokołu z Kyoto.
- (7) Komisja powinna dokonać oceny postępów Państw Członkowskich w zakresie osiągania ich krajowych celów indykatorywnych oraz stopnia ich zgodności z globalnym celem indykatorywnym, zakładającym 12 % krajowego zużycia brutto do roku 2010, z uwzględnieniem faktu, że cel indykatorywny określony w białej księdze dla całej Wspólnoty na 12 % do roku 2010, zawiera również praktyczne wskazania co do wzmożenia działań zarówno na poziomie Wspólnoty, jak i w Państwach Członkowskich, mając na uwadze potrzebę uwzględnienia różnicowania krajowych uwarunkowań. Komisja, gdy to konieczne dla urzeczywistnienia tych celów, powinna przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie propozycje z ewentualnym wskazaniem celów bezwzględnie wiążących.
- (8) W przypadku wykorzystywania odpadów jako źródła energii Państwa Członkowskie zobowiązane są do zachowania zgodności z aktualnie obowiązującym prawodawstwem wspólnotowymi w sprawie gospodarki odpadami. Stosowanie niniejszej dyrektywy pozostaje bez wpływu na definicje wymienione w załączniku 2a i 2b do dyrektywy Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów ⁽²⁾. Wsparcie dla działań na rzecz wykorzystania odnawialnych źródeł energii powinno być zgodne z innymi celami Wspólnoty, w szczególności z tymi, które odnoszą się do hierarchii przetwarzania odpadów. Dlatego też, gdyby takie wsparcie miało naruszać tę hierarchię, w ramach przyszłego systemu wspierania odnawialnych źródeł energii nie należy popierać spalania niesegregowanych odpadów miejskich.
- (9) Definicja biomasy wykorzystana w niniejszej dyrektywie nie wyklucza użycia w ustawodawstwie krajowym odmiennej definicji, sformułowanej w celach innych niż wymienione w niniejszej dyrektywie.
- (10) Niniejsza dyrektywa nie wymaga, aby Państwa Członkowskie uznawały zakup gwarancji pochodzenia energii elektrycznej od innego Państwa Członkowskiego lub podobny zakup energii elektrycznej za element wypełnienia krajowego zobowiązania kontyngentowego. Jednakże w celu ułatwienia handlu energią elektryczną wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii i udostępnienia konsumentowi przejrzystych kryteriów wyboru między energią elektryczną wytwarzaną z nieodnawialnych źródeł energii i energią elektryczną wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii gwarancja pochodzenia takiej energii elektrycznej jest konieczna. Systemy dotyczące gwarancji pochodzenia same z siebie nie implikują prawa do czerpania korzyści z krajowych mechanizmów wsparcia, funkcjonujących w poszczególnych Państwach Członkowskich. Ważne jest, aby wszystkie formy energii elektrycznej produkowanej z odnawialnych źródeł energii były zaopatrzone w gwarancje pochodzenia.
- (11) Istotne jest również wyraźne odróżnienie gwarancji pochodzenia od wymiennalnych „zielonych certyfikatów”.

⁽¹⁾ Dz.U. C 378 z 29.12.2000, str. 89.

⁽²⁾ Dz.U. L 194 z 25.7.1975, str. 39. Dyrektywa ostatnio zmieniona decyzją Komisji 96/350/WE (Dz.U. L 135 z 6.6.1996, str. 32).

▼B

- (12) Potrzeba społecznego poparcia dla odnawialnych źródeł energii znajduje odzwierciedlenie w wytycznych Wspólnoty dotyczących zakresu pomocy państwa w dziedzinie ochrony środowiska ⁽¹⁾, która to pomoc, wśród innych możliwości, uwzględnia potrzebę wewnętrznej integracji kosztów zewnętrznych wytwarzania energii elektrycznej. Jednakże w odniesieniu do tego rodzaju poparcia społecznego nadal będą miały zastosowanie postanowienia Traktatu, w szczególności jego art. 87 i 88.
- (13) Należy ustanowić ramy legislacyjne do celów rynku odnawialnych źródeł energii.
- (14) Na szczeblu krajowym Państwa Członkowskie posługują się różnymi mechanizmami wspierania rozwoju odnawialnych źródeł energii, łącznie z „zielonymi certyfikatami”, pomocą inwestycyjną, zwolnieniami podatkowymi lub obniżaniem podatku, zwrotami podatkowymi oraz systemami wsparcia cen bezpośrednich. Jednym z ważnych środków osiągnięcia celu niniejszej jest zagwarantowanie sprawnego funkcjonowania tych mechanizmów z zachowaniem zaufania ze strony inwestorów do chwili uruchomienia stosownych ram Wspólnoty.
- (15) Wobec niedostatecznego doświadczenia w zakresie funkcjonowania systemów krajowych i obecnie stosunkowo niskiego udziału wspieranej cenowo energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii, jest za wcześnie jeszcze na decyzję w sprawie objęcia całej Wspólnoty ramowymi systemami wsparcia tego rodzaju energii.
- (16) Zachodzi jednak konieczność, po wystarczająco długim okresie przejściowym, dostosowania systemów wsparcia do stopnia rozwoju wewnętrznego rynku energii elektrycznej. Dlatego jest właściwe podjęcie przez Komisję zadania monitorowania sytuacji i przedstawienia sprawozdania z doświadczeń zebranych na polu stosowania systemów krajowych. Jeżeli jest to konieczne, w świetle wniosków zawartych w przedmiotowym sprawozdaniu Komisja powinna przygotować dla Wspólnoty wniosek włączenia w jej ramy systemów wsparcia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii. Wniosek ten powinien przybliżać osiągnięcie krajowych celów indykatorywnych w zgodności z zasadami funkcjonowania wewnętrznego rynku energii elektrycznej oraz uwzględniać odmienne właściwości rozmaitych źródeł energii odnawialnej, a zarazem brać pod uwagę różne technologie i czynniki wynikające z położenia geograficznego kraju. Powinna również wspierać wykorzystywanie odnawialnych źródeł energii w sposób możliwie prosty i jednocześnie możliwie efektywny, szczególnie w kategoriach kosztów, oraz obejmować wystarczająco długie, co najmniej siedmioletnie okresy przejściowe, jak również prowadzić do podtrzymywania zaufania inwestorów i unikania zbędnych kosztów. Taka propozycja umożliwiłaby energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii skuteczne konkutowanie z energią elektryczną wytwarzaną z nieodnawialnych źródeł energii i ograniczyłaby koszty po stronie konsumenta, co jednocześnie w średnim okresie czasu przyczyniłoby się do zmniejszenia zapotrzebowania na poparcie społeczne.
- (17) Wzmoczona penetracja rynku energii elektrycznej produkowanej z odnawialnych źródeł energii przyczyni się do wprowadzenia ekonomii skali, a tym samym do redukcji kosztów.
- (18) Ważne jest wykorzystanie mechanizmów rynkowych i rynku wewnętrznego, aby energia elektryczna wytwarzana z odnawialnych źródeł energii stała się konkurencyjna na rynku i atrakcyjna dla Europejczyków.
- (19) Przy podejmowaniu decyzji o sprzyjaniu rozwojowi rynku odnawialnych źródeł energii należy wziąć pod uwagę jego pozytywny wpływ na szanse rozwoju regionalnego i lokalnego, na poszerzenie perspektyw wywozu, spójność społeczną i możliwości

⁽¹⁾ Dz.U. C 37 z 3.2.2001, str. 3.

▼B

zatrudnienia, szczególnie w przypadku małych i średnich przedsiębiorstw, jak również niezależnych producentów energii elektrycznej.

- (20) Należy uwzględnić szczególną strukturę sektora źródeł energii odnawialnej, w szczególności przy okazji przeprowadzania rewizji procedur urzędowych związanych z uzyskaniem zezwoleń na budowę elektrowni wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii.
- (21) W niektórych okolicznościach nie ma możliwości zapewnienia pełnego przesyłu i dystrybucji energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii bez uszczerbku dla niezawodności i bezpieczeństwa istniejącej sieci energetycznej i w tym kontekście gwarancje mogą obejmować odszkodowanie finansowe.
- (22) Koszty przyłączenia do sieci nowych producentów energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii powinny mieć obiektywny charakter, przejrzysty i niedyskryminujący, z czego wynika konieczność rozważenia korzyści, jakich przydaje sieci zbudowanie i przyłączenie nowych generatorów.
- (23) Z uwagi na fakt, że cele proponowanego działania nie mogą zostać w stopniu wystarczającym osiągnięte przez Państwa Członkowskie i w związku z tym mogą, z uwagi na rozmiar i efekty proponowanego działania, zostać lepiej osiągnięte na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć środki, zgodnie z zasadą pomocniczości, jak określono w art. 5 Traktatu. Jednakże ich szczegółowe wykonanie powinno pozostać w gestii Państw Członkowskich, co pozwoli każdemu z nich wybrać sposób ich wykorzystania najkorzystniejszy z punktu widzenia ich szczególnej sytuacji. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, również określoną w tym artykule, wytyczne niniejszej dyrektywy ograniczają się do kręgu działań koniecznych dla osiągnięcia tych celów,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Cel

Celem niniejszej dyrektywy jest wspieranie zwiększania udziału odnawialnych źródeł energii w produkcji energii elektrycznej na wewnętrzny rynek energii elektrycznej oraz stworzenia podstaw dla opracowania przyszłych ram Wspólnoty w omawianym przedmiocie.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- a) termin „odnawialne źródła energii” oznacza odnawialne, niekopalne źródła energii (energia wiatru, słoneczna, geotermiczna, falowa, pływów, wodna, biomasy, gazu z odpadów, gazu z zakładów oczyszczania ścieków i biogazów);
- b) termin „biomasa” oznacza podatne na rozkład biologiczny frakcje produktów, odpady i pozostałości z przemysłu rolnego (łącznie z substancjami roślinnymi i zwierzęcymi), leśnictwa i związanych z nim gałęzi gospodarki, jak również podatne na rozkład biologiczny frakcje odpadów przemysłowych i miejskich;
- c) termin „energia elektryczna produkowana z odnawialnych źródeł energii” oznacza energię elektryczną produkowaną przez elektrownie wykorzystujące wyłącznie odnawialne źródła energii, jak również pewną ilość energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w elektrowniach mieszanych, wykorzystujących także konwencjonalne źródła energii wraz z odnawialną energią elektryczną wykorzystywaną do pompowania w elektrowniach szczytowo-pompowych, z wyłączeniem energii elektrycznej produkowanej w elektrowniach szczytowo-pompowych;

▼B

d) termin „zużycie energii elektrycznej” odnosi się do krajowej produkcji energii elektrycznej, łącznie z autoprodukcją zwiększoną o przywóz, a zmniejszoną o wywóz (krajowe zużycie energii elektrycznej brutto).

Ponadto stosuje się definicje wymienione w dyrektywie 96/92/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 1996 r. dotyczącej wspólnych zasad dla rynku wewnętrznego energii elektrycznej ⁽¹⁾.

*Artykuł 3***Krajowe cele indykatywne**

1. Państwa Członkowskie podejmują odpowiednie działania w kierunku zwiększenia zużycia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii stosownie do krajowych celów indykatywnych określonych w ust. 2. Działania te muszą pozostawać w proporcji do celów, które mają być osiągnięte.

2. Nie później niż do dnia 27 października 2002 r. i następnie co pięć lat w okresie późniejszym Państwa Członkowskie przyjmują i publikują sprawozdanie, w którym zawierają krajowe cele indykatywne w zakresie przyszłego zużycia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w stosunku procentowym do całkowitego zużycia energii elektrycznej w ciągu następnych 10 lat. W sprawozdaniu określa się również podjęte lub zamierzone na szczeblu krajowym środki prowadzące do osiągnięcia krajowych celów indykatywnych. Aby wytyczyć te cele do roku 2010, Państwa Członkowskie:

- uwzględniają wartości odniesienia wyszczególnione w Załączniku,
 - zapewniają zgodność celów z wszelkimi zobowiązaniami krajowymi podjętymi w kontekście zobowiązań wynikających ze zmiany klimatu przyjętych przez Wspólnotę na mocy Protokołu z Kyoto do Konwencji Ramowej Narodów Zjednoczonych o zmianach klimatycznych.
3. Państwa Członkowskie publikują, po raz pierwszy nie później niż dnia 27 października 2003 r., a w okresie późniejszym co dwa lata, sprawozdanie zawierające analizę osiągnięć w osiągnięciu krajowych celów indykatywnych, biorąc pod uwagę w szczególności czynniki klimatyczne mogące mieć negatywny wpływ na osiągnięcie tych celów, a także ukazujące, w jakim zakresie środki służące osiągnięciu tych celów pozostają w zgodności z krajowym zobowiązaniem odnoszącym się do wpływu na zmianę klimatu.

4. Komisja na podstawie określonych w ust. 2 i 3 sprawozdań Państw Członkowskich dokonuje oceny:

- zakresu poczynionych przez Państwa Członkowskie postępów w kierunku osiągnięcia krajowych celów indykatywnych,
- zakresu zgodności krajowych celów indykatywnych z globalnym celem indykatywnym, określającym krajowe zużycie energii elektrycznej brutto do roku 2010 w wysokości 12 %, w szczególności z zakładanym indykatywnym udziałem energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w wysokości 22,1 % zużycia energii elektrycznej ogółem we Wspólnocie do roku 2010.

Komisja opublikuje swoje wnioski w sprawozdaniu, po raz pierwszy nie później niż dnia 27 października 2004 r., a w okresie późniejszym co dwa lata. Gdy jest to właściwe, sprawozdaniu każdorazowo towarzyszą propozycje dla Parlamentu Europejskiego i Rady.

Jeżeli w sprawozdaniu wymienionym w akapicie drugim znajduje się stwierdzenie, że najprawdopodobniej krajowe cele indykatywne nie pozostają w zgodności z globalnym celem indykatywnym z przyczyn nieusprawiedliwionych lub ten stan rzeczy nie znajduje uzasadnienia w wynikach najnowszych badań naukowych, propozycje te w odpowiedniej formie odnoszą się do celów krajowych, łącznie z wiążącymi celami.

⁽¹⁾ Dz.U. L 27 z 30.1.1997, str. 20.

Artykuł 4

Systemy wsparcia

1. Nie naruszając art. 87 i 88 Traktatu, Komisja ocenia stosowane przez Państwa Członkowskie mechanizmy, zgodnie z którymi producent energii elektrycznej na podstawie przepisów wydanych przez władze państwowe otrzymuje bezpośrednie lub pośrednie wsparcie oraz na bazie których przyczynia się do osiągnięcia celów ustanowionych w art. 6 i 174 Traktatu, co jednak może skutkować ograniczeniami w handlu.

2. Nie później niż dnia 27 października 2005 r. Komisja przedstawia należycie udokumentowane sprawozdanie z doświadczeń zebranych w trakcie stosowania i współistnienia różnorodnych mechanizmów określonych w ust. 1. Sprawozdanie ocenia osiągnięcia systemów wsparcia określonych w ust. 1, w tym efektywności pod względem kosztów, we wspieraniu zużycia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii, zgodnie z krajowymi celami indykatywnymi określonymi w art. 3 ust. 2. Jeżeli stosowne, sprawozdaniu temu towarzyszy propozycja dla Wspólnoty odnosząca się do włączenia w jej ramy systemów wspierania wytwarzania energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii.

Każda propozycja do włączenia w ramy Wspólnoty:

- a) przyczynia się do osiągnięcia krajowych celów indykatywnych;
- b) jest zgodna z zasadami rządzącymi wewnętrznym rynkiem energii elektrycznej;
- c) uwzględnia właściwości rozmaitych źródeł energii odnawialnej, w tym różne technologie i zróżnicowanie geograficzne;
- d) wspiera wykorzystanie źródeł energii odnawialnej w sposób możliwie prosty i efektywny, a jednocześnie jak najwydajniejszy, szczególnie pod względem kosztów;
- e) obejmuje wystarczająco długie, co najmniej siedmioletnie okresy przejściowe stosowania krajowych systemów wsparcia oraz wpływa na podtrzymanie zaufania inwestorów.

Artykuł 5

Gwarancja pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii

1. Państwa Członkowskie nie później niż dnia 27 października 2003 r. zapewnią, że w rozumieniu niniejszej dyrektywy pochodzenie energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii można potwierdzić gwarancją ich pochodzenia, na podstawie obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących kryteriów, ustanowionych przez każde Państwo Członkowskie. Zapewniają one, że gwarancja pochodzenia jest wystawiana w odpowiedzi na odpowiadający tym kryteriom wniosek.

2. Państwa Członkowskie mogą powołać jeden lub więcej właściwych organów, niezwiązanych z działalnością wytwórczą i dystrybucyjną, do nadzorowania wystawiania gwarancji pochodzenia.

3. Gwarancja pochodzenia:

- wyszczególnia źródło energii, z którego energia elektryczna została wyprodukowana, określając daty i miejsca produkcji, a w przypadku hydroelektrowni — ze wskazaniem jej mocy;
- służy zapewnieniu producentom energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii możliwości wykazania, że w rozumieniu niniejszej dyrektywy sprzedawana przez nich energia elektryczna jest wytwarzana z odnawialnych źródeł energii.

4. Gwarancje pochodzenia, wystawione zgodnie z ust. 2, powinny podlegać wzajemnemu uznawaniu przez Państwa Członkowskie, wyłącznie jako dowód w kwestiach określonych w ust. 3. Wszelka odmowa uznania gwarancji pochodzenia za taki dowód, w szczególności z przyczyn związanych z ochroną przed nadużyciem finansowym, musi się opierać na obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących kryteriach. W przypadku odmowy uznania gwarancji pochodzenia

▼ **B**

Komisja może zmusić stronę odmawiającą do uznania gwarancji, szczególnie w obliczu zastosowania obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących kryteriów, na podstawie których takie uznanie następuje.

5. Państwa Członkowskie lub właściwe organy uruchamiają odpowiednie mechanizmy, aby zapewnić zarówno ścisłość, jak i rzetelność gwarancji pochodzenia oraz, w sprawozdaniu określonym w art. 3 ust. 3 ogólnie określają środki podjęte w celu zapewnienia systemowi gwarancji należytej rzetelności.

6. Po konsultacjach z Państwami Członkowskimi Komisja w sprawozdaniu wymienionym w art. 8 rozważa, na jakich formach i metodach mogłyby się wzorować Państwa Członkowskie w celu zagwarantowania pochodzenia energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii. Gdy jest to konieczne, Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie propozycję przyjęcia wspólnych zasad w tym względzie.

*Artykuł 6***Postępowanie administracyjne**

1. Państwa Członkowskie lub właściwe organy powołane przez Państwa Członkowskie oceniają istniejące ramy ustawowe i wykonawcze w odniesieniu do procedur przyznawania zezwoleń lub innych procedur ustanowionych w art. 4 dyrektywy 96/92/WE, stosujących się do przedsiębiorstw elektroenergetycznych wytwarzających energię elektryczną z odnawialnych źródeł energii, co ma na celu:

- ograniczenie prawnych i pozaprawnych barier hamujących zwiększenie produkcji energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii,
- usprawnianie i przyspieszanie procedur na odpowiednich szczeblach administracyjnych, oraz
- zapewnianie obiektywności, przejrzystości i niedyskryminującego charakteru obowiązujących zasad, z pełnym uwzględnieniem specyfiki różnorodnych technologii stosowanych w przypadku odnawialnych źródeł energii.

2. Państwa Członkowskie opublikują, nie później niż dnia 27 października 2003 r., sprawozdanie z dokonanej oceny określonej w ust. 1, wskazując, gdy jest to właściwe, podjęte działania. Sprawozdanie to ma na celu, w przypadku gdy jest to właściwe w kontekście ustawodawstwa krajowego, wykazanie stopnia zaawansowania działań, w szczególności w zakresie:

- koordynacji pracy różnych organów administracji w odniesieniu do terminów, przyjmowania i rozpatrywania wniosków o przyznanie zezwoleń,
- opracowania możliwych wytycznych dla działań określonych w ust. 1 oraz uruchomienia procedury „szybkiej ścieżki” dla producentów energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, oraz
- wyznaczenia organów działających w charakterze mediatorów w sporach między organami odpowiedzialnymi za przyznanie uprawnień a ubiegającymi się o przyznanie zezwoleń.

3. W sprawozdaniu określonym w art. 8 oraz na podstawie sprawozdań Państw Członkowskich określonych w ust. 2 tego artykułu Komisja dokonuje oceny najlepszych praktyk pod względem osiągnięcia celów określonych w ust. 1.

*Artykuł 7***Kwestie dotyczące systemu sieci elektroenergetycznych**

1. Bez uszczerbku dla zachowania niezawodności i bezpieczeństwa sieci przesyłowych Państwa Członkowskie podejmują niezbędne środki dla zapewnienia, że podmioty gospodarcze działające na ich obszarze w systemie przesyłowym i systemie dystrybucji gwarantują przesył i dystrybucję energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii. Mogą one także zapewnić energię elektrycznej produkowanej z odnawialnych źródeł energii priorytetowy dostęp do systemu siecio-

▼B

wego. O ile krajowy system elektroenergetyczny dopuszcza takie rozwiązanie, przy rozmieszczaniu instalacji produkcyjnych, podmioty gospodarcze w systemie przesyłowym przyznają pierwszeństwo instalacjom produkcyjnym wykorzystującym odnawialne źródła energii.

2. Państwa Członkowskie ustalają ramy prawne albo wymagają od podmiotów gospodarczych działających na ich terenie w systemie przesyłowym i w systemie dystrybucji określenia i opublikowania ich własnych normatywnych zasad, odnoszących się do ponoszenia kosztów dostosowania technicznego w rodzaju powiązań czy wzmocnienia sieci przesyłowej, koniecznych w celu zintegrowania nowych producentów dostarczających energię elektryczną wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii do wspólnej sieci.

Zasady te opierają się na obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących kryteriach, ze szczególnym uwzględnieniem wszystkich kosztów i korzyści związanych z przyłączeniem tych producentów do sieci. Zasady te przewidują różne rodzaje przyłączy.

3. Gdy jest to właściwe, Państwa Członkowskie mogą żądać od podmiotów gospodarczych działających w systemie przesyłowym i systemie dystrybucji pokrycia w całości lub w części kosztów określonych w ust. 2.

4. Od działających w systemie przesyłowym i systemie dystrybucji podmiotów gospodarczych wymaga się zaopatrzenia każdego nowego producenta chcącego przyłączyć się do sieci w wyczerpującą i szczegółową prognozę ocen związanych z przyłączeniem. Państwa Członkowskie mogą zezwolić producentom energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, chcącym przyłączyć się do sieci na ogłoszenie przetargu na roboty przyłączeniowe.

5. Państwa Członkowskie ustalają ramy prawne lub żądają od podmiotów gospodarczych, działających w systemie przesyłowym i systemie dystrybucji, określenia i opublikowania własnych zasad normatywnych odnoszących się do udziału wszystkich korzystających z nich producentów w kosztach instalacji systemowych, takich jak przyłączenia i wzmocnienia sieci przesyłowej.

Udział ten wymusza się za pomocą mechanizmów opartych na obiektywnych, przejrzystych i niedyskryminujących kryteriach, uwzględniając korzyści, jakie odnoszą z przyłączenia pierwsi i kolejno przyłączani producenci, jak również podmioty gospodarcze działające w systemie przesyłowym i systemie dystrybucji.

6. Państwa Członkowskie zapewniają, że obciążanie opłatami za przesył i dystrybucję nie dyskryminuje energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii, w szczególności energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii wytwarzanej w regionach peryferyjnych, jak regiony wyspiarskie i regiony o niskiej gęstości zaludnienia.

Gdy jest to właściwe, Państwa Członkowskie wprowadzają ramy prawne lub żądają od podmiotów gospodarczych działających w systemie przesyłowym i systemie dystrybucji gwarancji, że opłaty pobierane za przesył i dystrybucję energii elektrycznej z elektrowni wykorzystujących odnawialne źródła energii odpowiadają korzyściom płynącym z poniesienia kosztów przyłączenia takiej elektrowni do sieci. Korzyści takie płyną z bezpośredniego wykorzystania sieci niskonapięciowej.

7. W sprawozdaniu określonym w art. 6 ust. 2 Państwa Członkowskie rozważają także, jakie należy podjąć środki, aby ułatwić energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii dostęp do sieci. Sprawozdanie to zawiera między innymi badanie, czy jest możliwe wprowadzenie pomiaru dwukierunkowego.

*Artykuł 8***Sprawozdanie zbiorcze**

Na podstawie sprawozdań sporządzonych przez Państwa Członkowskie na mocy art. 3 ust. 3 i art. 6 ust. 2 Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, nie później niż dnia 31 grudnia 2005 r., a w okresie późniejszym co pięć lat, sprawozdanie zbiorcze w sprawie wykonania niniejszej dyrektywy.

Sprawozdanie to zawiera:

- ocenę postępów w świetle kosztów zewnętrznych energii elektrycznej wytwarzanej z nieodnawialnych źródeł energii i wsparcia państwa dla produkcji energii elektrycznej,
- uwzględnienie możliwości osiągnięcia przez Państwa Członkowskie krajowych celów indykatorywnych określonych w art. 3 ust. 2, globalnego celu indykatorywnego określonego w art. 3 ust. 4 oraz istnienia rozróżnienia między dwoma odrębnymi źródłami energii.

Jeżeli jest to właściwe, Komisja wraz ze sprawozdaniem przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie dalsze wnioski.

*Artykuł 9***Transpozycja**

Państwa Członkowskie wprowadzają w życie najpóźniej do dnia 27 października 2003 r. przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadamiają o tym Komisję.

Przepisy przyjęte przez Państwa Członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez Państwa Członkowskie.

*Artykuł 10***Wejście w życie**

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Wspólnot Europejskich*.

*Artykuł 11***Adresaci**

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

▼B

ZAŁĄCZNIK

Wartości bazowe dla ustalanych w Państwach Członkowskich krajowych celów indykatorywnych związanych z udziałem energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii w zużyciu energii elektrycznej brutto do roku 2010 (*)

W niniejszym załączniku podaje się wartości bazowe do ustalenia krajowych celów indykatorywnych związanych z energią elektryczną wytwarzaną z odnawialnych źródeł energii („RES-E”) określonej w art. 3 ust. 2:

	RES-E TWh 1997 (**)	RES-E % 1997 (***)	RES-E % 2010 (***)
Belgia	0,86	1,1	6,0
▼A1			
Republika Czeska	2,36	3,8	8 (****)
▼B			
Dania	3,21	8,7	29,0
Germany	24,91	4,5	12,5
▼A1			
Estonia	0,02	0,2	5,1
▼B			
Grecja	3,94	8,6	20,1
Hiszpania	37,15	19,9	29,4
Francja	66,00	15,0	21,0
Irlandia	0,84	3,6	13,2
Włochy	46,46	16,0	25,0 ⁽¹⁾
▼A1			
Cypr	0,002	0,05	6
Łotwa	2,76	42,4	49,3
Litwa	0,33	3,3	7
▼B			
Luksemburg	0,14	2,1	5,7 ⁽²⁾
▼A1			
Węgry	0,22	0,7	3,6
Malta	0	0	5
▼B			
Niderlandy	3,45	3,5	9,0
Austria	39,05	70,0	78,1 ⁽³⁾
▼A1			
Polska	2,35	1,6	7,5
▼B			
Portugalia	14,30	38,5	39,0 ⁽⁴⁾
▼A1			
Słowenia	3,66	29,9	33,6
Słowacja	5,09	17,9	31
▼B			
Finlandia	19,03	24,7	31,5 ⁽⁵⁾
Szwecja	72,03	49,1	60,0 ⁽⁶⁾
Zjednoczone Królestwo	7,04	1,7	10,0

▼B

▼A1

	RES-E TWh 1997(**)	RES-E % 1997(***)	RES-E % 2010(***)
Wspólnota	355,2	12,9	21

(*) Biorąc pod uwagę wartości bazowe określone w niniejszym załączniku, Państwa Członkowskie przyjmują konieczne założenie, że wytyczne dotyczące pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska uwzględniają istnienie krajowych systemów wsparcia produkcji energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych.

►A1 (**) Dane odnoszą się do produkcji krajowej RES-E (energia elektryczna ze źródeł odnawialnych) w 1997 r., z wyjątkiem Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji, w których dane odnoszą się do 1999 r.

(***) Udział procentowy RES-E w 1997 r. (w latach 1999-2000 dla Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii i Słowacji) i w 2010 r. oblicza się na podstawie krajowej produkcji RES-E podzielonej przez krajowe zużycie energii elektrycznej brutto. Dla Republiki Czeskiej, Estonii, Cypru, Łotwy, Litwy, Węgier, Malty, Polski, Słowenii, Słowacji krajowe zużycie energii elektrycznej brutto jest oparte na danych z 2000 r. W przypadku handlu wewnętrznego RES-E (z uznaną certyfikacją lub zarejestrowanym pochodzeniem) obliczanie tych udziałów wpłynie na dane z 2010 r. w Państwach Członkowskich ale nie na wynik ogółem dla całej Wspólnoty. ◀

(****) Wynik w zaokrągleniu wynikający z wyżej wymienionych wartości bazowych.

►A1 (*****) Przy uwzględnianiu indykatywnych wartości bazowych określonych w Załączniku, Republika Czeska zwraca uwagę na fakt, iż osiągnięcie wskazanego celu w wysokim stopniu zależy od czynników klimatycznych w znaczny sposób oddziałujących na ilość energii elektrycznej wytwarzanej w elektrowniach wodnych oraz wykorzystanie energii słonecznej i wiatru. Narodowy program efektywnego zarządzania zasobami energetycznymi i użycia energii ze źródeł odnawialnych został zatwierdzony przez Rząd w październiku 2001 i zakłada on osiągnięcie do 2005 r. udziału energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych na poziomie 3,0 % krajowego zużycia brutto energii elektrycznej (z wyłączeniem dużych elektrowni wodnych powyżej 10 MW) oraz na poziomie 5,1 % (włączając w to duże elektrownie wodne powyżej 10 MW). Przy braku zasobów naturalnych nie jest możliwe dodatkowe znaczące zwiększenie produkcji zarówno dużych jak i małych elektrowni wodnych. ◀

(1) *Włochy* przyjmują stanowisko, że udział w wysokości 22 % byłby wartością realną przy założeniu, że krajowe zużycie energii elektrycznej brutto w roku 2010 wyniesie 340 TWh. Biorąc pod uwagę wartości bazowe określone w niniejszym załączniku, Włochy przyjęły założenie, że krajowa produkcja energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii brutto w roku 2010 wyniesie 76 TWh. Liczba ta obejmuje udział części odpadów miejskich i przemysłowych niepoddających się biodegradacji, wykorzystanych zgodnie z przepisami wspólnotowymi odnoszącymi się do gospodarki odpadami.

W związku z tym możliwość osiągnięcia określonego w niniejszym załączniku celu indykatywnego jest uwarunkowana, między innymi, efektywnym poziomem krajowego popytu na energię elektryczną w roku 2010.

(2) *Luksemburg*, biorąc pod uwagę indykatywne wartości bazowe wymienione w niniejszym załączniku, przyjmuje stanowisko, że określony na rok 2010 cel jest możliwy do osiągnięcia jedynie w zależności od tego, czy:

- zużycie energii elektrycznej w roku 2010 ogółem nie przekroczy zużycia z roku 1997,
- ilość energii elektrycznej wytwarzanej z energii wiatru można pomnożyć przez współczynnik 15,
- ilość energii elektrycznej wytwarzanej z biogazu można pomnożyć przez współczynnik 208,
- można w całej rozciągłości uwzględnić energię elektryczną wytwarzaną z wykorzystaniem jedynej w Luksemburgu spalarni odpadów miejskich, która to energia w roku 1997 stanowiła połowę energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii,

— można zwiększyć do 80 GWh ilość energii elektrycznej wytwarzanej fotowoltaicznie, oraz w jakim stopniu, z technicznego punktu widzenia, wyżej wymienione warunki można spełnić w wyznaczonym czasie. Wobec braku zasobów naturalnych wyklucza się dodatkowy wzrost ilości energii elektrycznej wytwarzanej w elektrowniach wodnych.

(3) *Austria* przyjmuje stanowisko, że udział w wysokości 78,1 % byłby wartością realną przy założeniu, że krajowe zużycie energii elektrycznej brutto w roku 2010 wyniesie 56,1 TWh. Ze względu na fakt, że wytwarzanie energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych jest w wysokim stopniu zależne od energii wodnej, a w związku z tym od rocznych opadów deszczu, wartości dla lat 1997 i 2010 należy obliczyć stosownie do planu długofalowego, biorącego za podstawę warunki klimatyczne i hydrologiczne.

(4) *Portugalia*, biorąc pod uwagę wartości bazowe określone w niniejszym Załączniku, przyjmuje stanowisko, że aby zachować udział energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych z roku 1997 jako cel indykatywny na rok 2010, należy przyjąć założenie, iż: — możliwa będzie kontynuacja krajowego planu budowy nowej hydroelektrowni o mocy przekraczającej 10 MW, — moc pozostałych źródeł energii odnawialnej, której pozyskanie będzie możliwe jedynie przy finansowym wsparciu ze strony państwa, zwiększy się ośmiokrotnie w stosunku rocznym w porównaniu z wydajnością uzyskaną w ostatnim okresie.

Założenia te sugerują, iż nowe możliwości wytwarzania energii elektrycznej ze źródeł odnawialnych, z wyjątkiem wielkich hydroelektrowni, wzrosną w stosunku rocznym dwukrotnie w stosunku do współczynnika wzrostu krajowego zużycia energii elektrycznej brutto.

(5) W *fińskich* planach działań związanych z odnawialnymi źródłami energii cele wyznacza się według ilości odnawialnych źródeł energii do wykorzystania w roku 2010. Cele te wyznaczono na podstawie szczegółowych opracowań z przeszłości. Plan działań został zatwierdzony przez rząd fiński w październiku 1999 r.

Zgodnie z fińskim planem działań udział energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii do roku 2010 wyniósłby 31 %. Taki cel indykatywny jest bardzo ambitny i jego osiągnięcie w Finlandii wymagałoby uruchomienia środków wsparcia na szeroką skalę.

(6) *Szwecja*, biorąc pod uwagę wartości bazowe określone w niniejszym załączniku, przyjmuje stanowisko, że możliwości osiągnięcia celu są w wysokim stopniu zależne od czynników klimatycznych, mających ogromny wpływ na poziom produkcji energii wodnej, w szczególności od wahań w pomiarach opadów deszczu, opadów deszczu w różnych porach roku oraz przepływu wód w rzekach. Ilości energii elektrycznej wytwarzanej w hydroelektrowniach mogą ulegać znacznym zmianom. W latach nadzwyczaj suchych produkcja może wynosić zaledwie 51 TWh, podczas gdy w latach obfitych opadów deszczu może sięgać 78 TWh. Dlatego też wskaźnik z roku 1997 należy przeliczyć na podstawie planu długofalowego, na podstawie wyników badań naukowych z dziedziny hydrologii i badań nad zmianą klimatu.

W krajach charakteryzujących się wysokim udziałem produkcji energii wodnej jest to powszechnie stosowana metoda, polegająca na wykorzystaniu danych statystycznych dotyczących przepływu wód w rzekach odnotowanego w okresie od 30 do 60 lat. Stąd, zgodnie z metodologią szwedzką i na podstawie warunków odnotowanych w latach 1950-1999, biorąc poprawkę na wahania w ogólnej zdolności produkcyjnej w zakresie energii wodnej oraz w ilości opadów na przestrzeni określonych lat, średnia produkcja energii wodnej wynosi 64 TWh, co odpowiada jej udziałowi za rok 1997 w wysokości 46 % i w tym kontekście Szwecja stoi na stanowisku, że dla roku 2010 bardziej realny jest udział w wysokości 52 %. Ponadto możliwości Szwecji w osiągnięciu celu ogranicza fakt, że pozostałe niewykorzystane rzeki znajdują się pod ochroną prawną.

Ponadto możliwości Szwecji w osiągnięciu celu w wysokim stopniu zależą od:

- rozwoju elektrociepłownictwa (CHP), w zależności od gęstości zaludnienia, zapotrzebowania na ciepło i postęp technologiczny, w szczególności w dziedzinie wykorzystania gazyfikacji czarnego łągu, oraz
- dopuszczenia elektrowni wiatrowych zgodnie z prawem krajowym, z uwzględnieniem społecznej akceptacji oraz od postępu technologicznego i rozbudowy sieci elektroenergetycznych.